

EVROPSKI PARLAMENT

2009–2014

Odbor za regionalni razvoj

2011/2071(INI)

13. 7. 2011

MNENJE

Odbora za regionalni razvoj

za Odbor za ekonomske in monetarne zadeve

o evropskem semestru za usklajevanje gospodarskih politik
(2011/2071(INI))

Pripravlavec mnenja: Michael Theurer

PA_NonLeg

POBUDE

Odbor za regionalni razvoj poziva Odbor za ekonomske in monetarne zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. poudarja bistveno vlogo kohezijske politike kot ključnega instrumenta za Evropo 2020; meni, da je močna in dobro financirana kohezijska politika zaradi svojih dolgoročnih razvojnih programov, proračunske razsežnosti in decentraliziranega upravnega sistema in vključevanja prednostnih nalog EU za nadaljnji razvoj uspešen in učinkovit instrument za izpolnitev ciljev Evrope 2020 ter preprečitev prihodnjih gospodarskih in finančnih kriz; v zvezi s tem poudarja pomembnost vključevanja regij pri doseganju cilja EU do leta 2020;
2. poudarja, da se kohezijska politika opira na svoje splošno sprejetje, dosledne pristope in trdnost financiranja;
3. poudarja, da ima zaradi pristopa v skladu z upravljanjem na več ravneh regionalna politika usklajeno metodologijo za celovit pristop ter zanesljiv nadzorni sistem za privabljanje naložb in spodbujanje novih pobud na kraju samem, kar bi lahko primerno podprlo učinkovitost gospodarskih politik in razvoj večje sinergije med proračunom EU in proračuni držav članic; zato poziva Evropsko komisijo, naj predloži posebna priporočila, kako je v ta namen mogoče uporabiti strukturne sklade v okviru operativnih programov;
4. meni, da je za kohezijsko politiko bistveno, da sodeluje pri premagovanju izzivov zmanjševanja strukturnih neravnovesij in notranjih konkurenčnih neskladij, ter poudarja pomembnost prilagajanja politik posebnim pogojem in potrebam v regijah, da se poveča njihov potencial in ublažijo njihove pomanjkljivosti;
5. poudarja, da ključni nacionalni cilji, o katerih se je dogovoril Evropski svet, na večini področij še zdaleč niso doseženi; obžaluje, da nacionalni cilji niso ambiciozni, da je prevelik poudarek namenjen kratkoročnim ciljem in da so države članice EU na večini področij še vedno daleč od izpolnitve ključnih ciljev EU, o katerih se je dogovoril Evropski svet; poziva k vključitvi prednostnih nalog kohezijske politike v strukturirano in pravočasno razpravo o letnih proračunskih usmeritvah, k temeljitim predhodnim ocenam učinka ter k načrtovanju politike in oblikovanju projektov na podlagi rezultatov; obžaluje dejstvo, da države članice uporabljajo različne metode za določanje nacionalnih ciljev, in poziva Komisijo, naj preuči možnost oblikovanja smernic na tem področju; poudarja, da so za doseganje ciljev na področju zaposlovanja, raziskav in razvoja, energetske učinkovitosti, terciarnega izobraževanja in revščine potrebna dodatna prizadevanja;
6. opozarja na pomembno vlogo, ki jo ima regionalna politika pri razvoju nacionalnih programov v okviru evropskega semestra, zlasti z določanjem ciljev in ukrepov za krepitev ekonomske, družbene in teritorialne kohezije;
7. poudarja, da je za veliko držav članic pomembno, da izboljšajo konkurenčnost svojih regij za ublažitev makroekonomskih neravnovesij;
8. zato meni, da mora biti kohezija usmerjena tudi v krepitev regionalnih (ne le nacionalnih) zmogljivosti in vloge zainteresiranih strani; meni, da se kohezijska politika zaradi krepitve

regionalnih zmogljivosti v povezavi z nacionalnimi zmogljivostmi ponovno izkazuje kot nujno orodje za doseganje zahtevanih sinergij;

9. poudarja vlogo kohezijske politike pri uresničevanju evropskih razvojnih ciljev in pri zagotavljanju proračunske discipline; v tem okviru podpira postopek odločanja na več ravneh in odgovornost na več ravneh za proračunsko disciplino;
10. poudarja, da potrebuje strategija Evropa 2020 močnejšo ozemeljsko razsežnost; zato meni, da bo – ob upoštevanju posebnosti in različnih razvojnih ravni evropskih regij – neposredna vključitev regionalnih in lokalnih organov oblasti in partnerjev v načrtovanje in izvajanje ustreznih programov privedla do močnejšega občutka zavezanosti ciljem na vseh ravneh in zagotovila boljše zavedanje ciljev in dosežkov na kraju samem;
11. poziva države članice in njihove regije, naj nacionalne in regionalne parlamente, socialne partnerje, javne organe ter civilno družbo v večji meri vključijo v oblikovanje nacionalnih reformnih, razvojnih in kohezijskih programov in se z njimi redno posvetujejo; v zvezi s tem poudarja pravočasno vključevanje Odbora regij kot platforme za usklajevanje med regijami, da bi slednje poročale o dejanskem stanju regionalnega in lokalnega sodelovanja v evropskem semestru.
12. poudarja, da ima Parlament bistveno vlogo pri vzpostavitvi popolne demokratične legitimnosti evropskega semestra; zato poziva Evropsko komisijo, naj v celoti vključi Parlament in njegove ustrezne odbore; poudarja pomembno vlogo, ki bi jo lahko imel Odbor regij pri ocenjevanju in krepitevi evropskega semestra, zlasti zaradi njegove povečane institucionalne vloge v skladu z Lizbonsko pogodbo; ugotavlja, da so v okviru tekočega evropskega semestra regije in lokalni organi le malo sodelovali pri razvoju nacionalnih programov; poziva, naj se za vsako državo članico določi, kako naj bodo regije in lokalni organi vključeni v postopek v prihajajočem letu.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	12.7.2011
Izid končnega glasovanja	+: 41 -: 4 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Haralampos Angurakis (Charalampos Angourakis), Catherine Bearder, Victor Boștinaru, Zuzana Brzobohatá, John Bufton, Alain Cadec, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Elie Hoarau, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Juozas Imbrasas, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva, Petru Constantin Luhan, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Lambert van Nistelrooij, Franz Obermayr, Jan Olbrycht, Markus Pieper, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Michael Theurer, Mihailis Tremopoulos (Michail Tremopoulos), Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Andrea Cozzolino, Karima Delli, Ivars Godmanis, Karin Kadenbach, Marek Henryk Migalski, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter, Derek Vaughan
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Norica Nicolai